

Arrest

nr. 185 886 van 26 april 2017
in de zaken RvV X / VIII en X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van het minderjarige kind X, die beiden verklaren van Mongolische nationaliteit te zijn, op 24 maart 2015 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van:

- de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 februari 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard (zaak gekend onder het rolnummer RvV X).

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Mongolische nationaliteit te zijn, op 23 maart 2015 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van:

- de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 februari 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 februari 2015 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13) (zaak gekend onder het rolnummer RvV X).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 februari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij (zaak met rolnummer RvV X).

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. VAN HOECKE verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij (zaak met rolnummer RvV X).

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 2 december 2014 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Deze aanvraag wordt op 12 februari 2015 onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing in de zaak met rolnummer RvV X en de eerste bestreden beslissing in de zaak met rolnummer RvV X.

Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 02.12.2014 bij onze diensten werd ingediend door :

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter – § 3 5° – van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 10.03.2014 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 24.06.2011. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen) voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 24.06.2011 (zie bevestiging arts dd.03.02.2015 in bijgevoegde gesloten omslag).

Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 10.03.2014 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst van betrokkene onderzocht. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).

Artikel 9ter §3 – 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

De aanvraag om machtiging tot verblijf dd. 02.12.2014 werd omwille van medische problemen onder naam van T. H. ingediend. Het voorgelegde standaard medisch getuigschrift dd. 28.10.2014 is echter opgesteld op naam van T. H. en op naam van J. O. Bijgevolg is het voorgelegde standaard medisch

getuigschrift niet correct gepersonaliseerd en dus niet toelaatbaar als bewijs van ziekte zoals bedoeld in artikel 9ter, § 1, 1e lid van de wet van 15.12.1980. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011)."

1.3. Op dezelfde datum worden aan verzoekers bevelen afgegeven om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13). Dit zijn de tweede en derde bestreden beslissing in de zaak met rolnummer RvV X.

2. Over de rechtspleging

Beide beroepsverzoekschriften, bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend onder de rolnummers RvV X en RvV X, zijn gericht tegen dezelfde bestreden beslissing, met name de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 februari 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Met toepassing van artikel 39/68-2 van de voormelde wet worden de beroepen met de rolnummers RvV X en RvV X van rechtswege gevoegd.

Indien een verzoekende partij meerdere ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde beslissing, oordeelt de Raad naar luid van artikel 39/68-2 van de vreemdelingenwet op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.

Er terechtzitting op gewezen dat het verzoekschrift met rolnummer RvV X het laatst ingediende verzoekschrift is, aangezien het werd ingediend op 24 maart 2015, verklaart de advocaat van de verzoekende partijen zich neer te leggen bij de wettelijke regeling en verklaart zij, wat de eerste bestreden beslissing betreft, afstand te doen in de zaak met het rolnummer RvV X.

3. Over de ontvankelijkheid

Gelet op het feit dat de verzoekende partijen in die zaak (RvV X) geacht worden afstand te doen van hun beroep in de mate het gericht is tegen de eerste bestreden beslissing, worden de middelen, die in die zaak worden aangevoerd tegen de (eerste) bestreden beslissing, niet onderzocht. Ten aanzien van de bevelen om het grondgebied te verlaten, hoger genoemd in punt [1.3.] wordt in de zaak RvV X geen zelfstandig middel ontwikkeld. Verzoekers beperken zich er immers toe te stellen dat deze bevelen, na vernietiging van de eerste bestreden beslissing, "*bijgevolg*" eveneens moeten worden vernietigd. Derhalve dient het verzoekschrift onontvankelijk worden verklaard bij gebreke aan een uiteenzetting van de middelen.

Het beroep met rolnummer RvV X dient dan ook onontvankelijk te worden verklaard in de mate het betrekking heeft op de in [1.3.] genoemde beslissingen.

Ten overvloede merkt de Raad op dat ook tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten verzoekers nog een afzonderlijk beroep indienden, gekend bij de Raad onder het rolnummer RvV X.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoekers voeren, inzake RvV X, een enig middel aan, dat zij uiteenzetten als volgt:

"Eerste en enige middel:

Schending van het artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ;

Schending van het artikel 62 van de Vreemdelingenwet ;

Schending van het artikel 3 EVRM;

Schending van de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht.

4.1.1.

Eerste verzoeker heeft een ernstige ziekte.

De medische attesten die verzoeker heeft voorgelegd tonen aan dat het wel degelijk om een ernstige ziekte gaat.

Eerste verzoeker heeft zowel een ernstige vorm van astma als hepatitis B.

4.1.2.

Uit de objectieve informatie (zie stuk 3) blijkt dat Hepatitis B een ernstige aandoening is die kan leiden tot leverkanker en levercirrose.

Behandeling om de ziekte onder controle te houden is dus van levensnoodzakelijk belang.

Indien deze behandeling niet toegankelijk of beschikbaar is in het land van herkomst zou eerste verzoeker aldus aan ernstige schade worden blootgesteld, te meer gezien hij nog de bijkomende complicatie van de zeer zware astma heeft.

Het kan niet de bedoeling zijn dat verzoeker terug zou moeten naar het herkomstland, wetende dat hij daar door gebrek aan behandeling of gebrek aan de mogelijkheid zich tot een behandeling te wenden voor beide ziektes in ernstige pijnen zou verkeren.

4.1.3.

Verzoeker legt een recent standaard medisch attest voor waaruit blijkt dat zijn toestand enkel en alleen maar onder controle is omdat hij hier kan beschikken over de nodige behandelingen (stuk 4).

Verweester heeft de medische regularisatieaanvraag die werd ingediend echter afgewezen als onontvankelijk.

Dit op basis van het feit dat reeds een eerdere aanvraag werd ingediend die onontvankelijk werd verklaard en de gezondheidstoestand van de eerste verzoeker niet zou zijn veranderd, verweester verlangt dat een nieuwe pathologie zou worden genoemd als minimum minimorum (stuk 5).

Mocht verweester een zorgvuldig onderzoek gevoerd hebben, zou de bestreden beslissing niet zijn genomen nu er wel degelijk nieuwe elementen voorhanden zijn.

Nergens stelt de wet de voorwaarde dat er een nieuwe pathologie zou moeten voorhanden zijn, ook andere elementen komen in aanmerking om ze te beschouwen als "nieuw".

4.1.4.

Verweester kan niet zomaar stellen dat een nieuwe pathologie zou vereist zijn om de 9ter aanvraag ontvankelijk te kunnen verklaren.

De ziekte kan bijvoorbeeld verergerd zijn waardoor men kan worden blootgesteld aan schade of het kan aangetoond worden dat de ziekte enkel onder controle is door de behandelingen alhier of de gezondheidszorgen in het land van herkomst kunnen gewijzigd zijn waardoor de betrokken persoon ook zou kunnen blootgesteld worden aan ernstige schade.

Verweester heeft de plicht ook dit tweede onderdeel voorzien in het art. 9ter Vw. te onderzoeken. Het volstaat niet te verwijzen naar het onderzoek in een eerdere aanvraag als er recentere informatie voorhanden is waaruit blijkt dat de gezondheidszorgen in het land van herkomst niet voorhanden zijn en een recent attest aangeeft dat de ziekte van verzoeker enkel onder controle is door de medicatie en zorgen die hij hier krijgt.

(...)

Deze informatie is recenter dan deze van de vorige aanvraag naar waar wordt verwezen en kan dus wel degelijk als "nieuw" beschouwd worden waardoor de redenering dat er geen nieuwe pathologie zou zijn aangehaald als voorwaarde voor de ontvankelijkheid niet opgaat.

De motiveringsplicht én het art. 9ter Vw. wordt geschonden.

Uit de recente attesten blijkt dat de ziektes van de verzoeker enkel onder controle zijn door de behandeling die hij in ons land krijgt, uit de recente informatie blijkt dat de behandeling voor verzoeker in

het land van herkomst minstens niet toegankelijk zal zijn nu bepaalde medische zorgen enkel worden verstrekt indien men al gedurende een bepaalde periode verzekerd is, hiervoor dient met over een inschrijving te beschikken, quod non in het geval van verzoekers.

Met dit alles dient op dit ogenblik in de huidige stand van het geding rekening te worden gehouden opdat de procédure zou voldoen aan art. 3 EVRM io. 13 EVRM (EHRM, S.J. t. België) in het kader van het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel.

4.1.5.

Bovendien kan, gelet op de info daterende van oktober 2014, niet langer verwezen worden naar het oordeel over de beschikbare en toegankelijke gezondheidszorg in een vorige beslissing daterende van maart 2014.

Hierdoor is de huidige beslissing niet voldoende en niet in overeenstemming met het art. 9ter Vw.

(...)

Overeenkomstig het artikel 9ter, § 3, 4 ° van de Vreemdelingenwet kan de verweester de aanvraag enkel onontvankelijk verklaren rekening houdend met alle elementen van artikel 9ter, § 1, eerste lid VW.

De verweester dient een zorgvuldig onderzoek te voeren en dient op de hoogte te zijn van de actuele informatie die betrekking hebben op de verschillende onderdelen van art. 9ter Vw.

Art. 9ter Vw beschermt immers niet enkel! de zieken die een reëel risico lopen voor het leven of de fysieke integriteit maar ook de zieken die een risico lopen op een onmenselijke of vernederende behandeling indien in het land van herkomst de noodzakelijke zorgen niet beschikbaar of niet toegankelijk zijn.

Gezien de informatie hierboven, kon verweester dus niet volstaan met een verwijzing naar een eerdere beslissing.

Omwille van de bovenstaande redenen is verzoeker van oordeel dat de aangehaalde middelen geschonden worden."

4.2. Verzoekers voeren aan in het middel dat hun toestand enkel maar onder controle is omdat zij in België kunnen beschikken over de nodige behandelingen. Verzoekers betogen dat in de wet niet wordt vereist dat een nieuwe pathologie voorhanden moet zijn, ook andere elementen komen in aanmerking om te worden beschouwd als "nieuw". Zij voeren aan dat de ziekte verergerd kan zijn "waardoor zij kunnen worden blootgesteld aan schade of het kan aangetoond worden dat de ziekte enkel onder controle is door de behandelingen alhier of de gezondheidszorgen in het land van herkomst kunnen gewijzigd zijn waardoor de betrokken persoon ook zou kunnen blootgesteld worden aan ernstige schade". In concreto betogen zij dat zij in het kader van hun nieuwe aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet een nieuw stuk voorlegden waaruit blijkt dat de gezondheidszorgen in het land van herkomst niet voorhanden zijn en dat zij een recent attest voorlegden waaruit blijkt dat de ziekte enkel onder controle is door de medicatie en de zorgen, die in België verkregen wordt. Deze informatie is recentere dan deze van de vorige aanvraag en kan, aldus verzoekers, wel degelijk als "nieuw" beschouwd worden.

Verzoekers kunnen hierin niet worden bijgetreden. Verzoekers betwisten in hun middel niet dat zij een aanvraag indienden omwille van dezelfde medische aandoeningen als in de aanvraag van 24 juni 2011 die, na een onderzoek van de beschikbaarheid en toegankelijkheid van medische zorgen in het land van herkomst, in de beslissing van 10 maart 2014 ongegrond werd verklaard. In concreto voeren zij aan dat zij in het kader van hun huidige aanvraag als nieuw element een verslag voegden van oktober 2014, waarin sterke kritiek wordt geuit op het systeem van ziekteverzekering en toegang tot medische zorgen in Mongolië. Daargelaten of dit stuk ("Anfragebeantwortung zur Mongolei : Haben Personen, die lange Zeit im Ausland gelebt haben und dann in die Mongolei zurückkehren, Anspruch auf Leistungen aus der Krankenversicherung? [a-8885-2 (8886)]") daadwerkelijk wijst op een gewijzigde situatie in Mongolië, dan wel slechts van recentere datum is, bepaalt artikel 9ter, §3, 5°, van de vreemdelingenwet:

"§ 3

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

[...]

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

De Raad van State verduidelijkte in zijn arrest van 20 oktober 2015 (RvS 20 oktober 2015, nr. 232.626):

“Uit deze bepaling blijkt duidelijk dat in het geval van opeenvolgende aanvragen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet de latere aanvraag niet-ontvankelijk wordt verklaard indien daarin dezelfde elementen worden ingeroepen als in de eerdere aanvraag. Dit houdt in dat de gemachtigde ambtenaar de beide aanvragen moet vergelijken om na te gaan of de ingeroepen medische elementen dezelfde zijn. In dat geval dient hij de tweede aanvraag niet-ontvankelijk te verklaren.”

In tegenstelling tot wat verzoekers voorhouden, volstaat het aldus om, in toepassing van artikel 9ter, § 3, 5°, van de vreemdelingenwet, een latere aanvraag niet-ontvankelijk te verklaren, dat zij op grond van dezelfde medische elementen is ingediend als de eerdere aanvraag. Het feit dat in de latere aanvraag een nieuw stuk wordt toegevoegd, volstaat niet om te besluiten dat het niet zou gaan om dezelfde medische aandoening. Verzoekers maken aldus niet aannemelijk dat hun latere aanvraag ten onrechte onontvankelijk werd verklaard op grond van artikel 9ter, §3, 5°, van de vreemdelingenwet.

De kritiek die in het nieuwe voorgelegde stuk wordt geuit met betrekking tot de toegang tot de medische behandeling in Mongolië, doet geen afbreuk aan de motivering in de bestreden beslissing dat verzoekers reed een aanvraag op basis van dezelfde aandoening(en) indienden zodat de huidige aanvraag overeenkomstig artikel 9ter, §3, 5°, van de vreemdelingenwet, onontvankelijk moest worden verklaard.

Ten overvloede merkt de Raad op dat verzoekers ook tegen de eerdere beslissing van 10 maart 2014 een beroep indienden bij de Raad, zodat zij daarbij de gelegenheid hadden om de beoordeling van de beschikbaarheid van en de toegang tot de adequate medische zorgen te weerleggen.

Het middel is niet gegrond.

5. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 februari 2015, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard (zaak gekend onder het rolnummer RvV X), kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk voor zover het gericht is tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 februari 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 februari 2015 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13) (zaak gekend onder het rolnummer RvV X). Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummer RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld voor wat betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 februari 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, de thans eerste bestreden beslissing in de zaak met rolnummer RvV X.

Artikel 3

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen in zoverre deze betrekking hebben op de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 februari 2015 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13), de thans tweede en derde bestreden beslissing in de zaak met rolnummer RvV X.

Artikel 4

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen in zoverre deze betrekking hebben op de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 februari 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard (zaak gekend onder het rolnummer RvV X).

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend zeventien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT